

[Poul Møller.]

tionsmidlet jorden ikke bliver beskattet. Det er det, der i hvert fald for statens vedkommende nu bliver anerkendt, idet jorden ikke længere bliver beskattet til staten og til amtet.

Dernæst vil jeg gerne pege på proportional-skatten. Vi havde gerne set grænsen ført højere op, nemlig til 24 000 kr., men mener alligevel, at den forhøjelse, der finder sted ved dette forlig, fra 18 000 kr. til 22 000 kr., er så bemærkelsesværdig og så vigtig en foranstaltning, at den kan tilfredsstille os, således at vi har villet medvirke til dens gennemførelse. Vi må heller ikke glemme, hvilke virkninger det har for sambeskatningen, at vi får presset denne proportional-skattegrænse i vejret. Vi er tilfredse med, at den proportionale skatteprocent nedsættes fra 24 til 21. Indkomstskatten med de nye bundgrænser bliver herefter tålelig også for mellemindtægterne, som tidligere har været hårdest ramt. Vi har opnået, at skattelettelsen først forsvinder helt ved en skattepligtig indkomst på 70 000 kr.; vi må i denne forbindelse tage i betragtning, at de højere indkomster har mulighed for at bruge opsparingsforanstaltningerne fuldt ud, hvorved de yderligere vil kunne få en skattelettelse, og at merindtægtsfradraget er bevaret for dem, der har virkelig brug for det, dem, der har foretaget en virkelig forøgelse af deres indkomst og ikke bare er fulgt med i indkomstkapløbet.

Det er vigtige skatteændringer, som vi har virket for i mange år, og virkningen må, også når omsætningsafgiften tages i betragtning, blive en virkelig tilskyndelse til at spare i stedet for at bruge — en omlægning, som vi tillægger den største betydning og derfor gerne deltager i.

Jeg har før sagt det, og det er sagt af andre ærede ordførere, at baggrunden for det arbejde, der nu har stået på i nogle måneder, er vort eventuelle medlemskab af det europæiske fællesmarked. Vor deltagelse er ved folketingets beslutning af 4. august 1961 gjort betinget af Storbritanniens deltagelse. Vi har jo alle i den sidste tid fået en fornemmelse af, at forhandlingsforløbet mellem Storbritannien på den ene side og de seks på den anden side ikke er helt let og ikke går helt, som vi kunne ønske det. Den danske modstand synes jo

fortsat stærk. Jeg vil derfor anmode den højtærede udenrigsminister om, inden tinget afslutter sit arbejde, at give os en redegørelse for, hvilke nye oplysninger regeringen har med hensyn til forhandlingsforløbet mellem Storbritannien og de seks, men naturligvis også med hensyn til forhandlingsforløbet for vort vedkommende i forhold til de seks. Ikke mindst vil jeg bede den højtærede udenrigsminister om at give tinget en redegørelse for vor stilling til de landbrugsordninger, de seks har truffet, og som nu er begyndt at træde i kraft, og som den 1. november, så vidt jeg erindrer, træder i kraft i deres anden fase. Det er naturligvis klart, at det har en stor interesse for det danske folk at vide noget herom, inden vi slutter vort arbejde. Jeg må måske også her trætte den højtærede udenrigsminister med at anmode ham om at besvare spørgsmålet om, hvordan EFTA vil forholde sig under den fortsatte forhandlingsperiode, hvordan det ligger med vore kontakter inden for frihandelsområdet, og om der er tale om en ny acceleration her, således at man fremskynder nedsættelse af toldsatser og afvikling af importrestriktionerne.

I den forbindelse vil jeg endelig spørge, om det kan forventes, at USA for alvor kaster sit lod i den europæiske vægtskål. Der har været forskellige synspunkter fremme herom, og vi har med interesse læst og orienteret os om præsident Kennedys taler og hans interesse for en europæisk enhed, men jeg vil altså gerne føje dette spørgsmål til for at give den højtærede udenrigsminister lejlighed til at give en så samlet redegørelse om disse problemer som muligt.

Det har ikke været et led i det forlig, som er indgået, men det har været en forudsætning for vor interesse i at deltage i det, at der nu blev budt forsvaret rimelige vilkår. Forsvaret har været holdt på sultekur i mere end 2 år, efter at man har vedtaget forsvarsordningen. Vi har nu taget til efterretning, at en våbenhjælpsordning med USA er indgået over 2 til 3 år. Den er afsluttet, så der herved sikres os yderligere materiel, og vi ved, at forsvarsbudgettet er afpasset dertil. Men jeg vil gerne bede den højtærede udenrigsminister eller en anden af regeringens medlemmer, eventuelt den højtærede forsvarsminister, om at give en redegørelse